

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce **B. V.**, proti žalovanému **1) Úřadu práce Kutná Hora**, se sídlem Kutná Hora, Benešova 70, a **2) Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, náměstí Palackého 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o návrhu žalobce na vyloučení soudců JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy Píšové z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 25/2003,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 25/2003.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 17. 2. 2003 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti Úřadu práce Kutná Hora a Ministerstvu práce a sociálních věcí s tím, aby žalovaným bylo uloženo buď obnovit ve smyslu § 62 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen správní řád), správní řízení ukončené pravomocným rozhodnutím MPSV ze dne 12. 11. 1992, č. j. SSZ-6623/26813, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce Kutná Hora ze dne 1. 10. 1992, č. j. 2117/1992 ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, nebo přezkoumání těchto rozhodnutí mimo odvolací řízení ve smyslu § 65 správního řádu.

Námítku podjatosti soudkyň JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy Píšové dle § 8 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) vznesl žalobce již při podání kasační stížnosti ze dne 5. 1. 2004, o této námítce rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 3. 2004, č. j. Nao 1/2004 - 72 tak, že jmenované soudkyně nejsou z projednání a rozhodnutí věci vyloučeny.

Dne 1. 12. 2004 podal žalobce kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2004, č. j. 44 Ca 25/2003 - 103, součástí kasační stížnosti je i námítka podjatosti soudkyň JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy Píšové dle § 8 s. ř. s.

Námítka podjatosti soudkyň je odůvodněna tím, že žalobce podal dne 9. 11. 2004 na jmenované soudkyně trestní oznámení pro prokázané nezákonné jednání a porušení soudcovské nezávislosti.

Soudkyně JUDr. Stránská, JUDr. Havlová a JUDr. Píšová se k podané námitce podjatosti vyjádřily tak, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by byly z projednávání a rozhodnutí ve věci sp. zn. 44 Ca 25/2003 vyloučeny. Současně shodně výslovně uvedly, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci, nejsou součinné s komunální sférou v místě bydliště žalobce a nepodílí se na žádné represí ve vztahu k žalobci.

Nejvyšší správní soud posoudil všechny vznesené námitky podjatosti a dospěl k závěru, že námitky podjatosti soudkyň JUDr. Stránské, JUDr. Havlové a JUDr. Píšové v předmětné věci nejsou důvodné.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Pokud žalobce zpochybňuje nepodjatost a nezávislost soudkyň JUDr. Stránské, JUDr. Havlové a JUDr. Píšové, považuje Nejvyšší správní soud za důležité uvést, že již jednou námitku podjatosti ve vztahu ke jmenovaným soudkyním v této věci posuzoval, přičemž ji neshledal důvodnou (viz usnesení NSS č. j. Nao 1/2004 - 72 ze dne 5. 3. 2004). Ke stejnému závěru dospěl i v tomto případě.

Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Shora rekapitulované důvody, tvrzené ze strany žalobce, však tohoto charakteru nejsou.

Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudkyně JUDr. Stránská, JUDr. Havlová a JUDr. Píšová nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contr. s ř. s.).

V Brně dne 1. 3. 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu